

HOF VAN JUSTITIE

Beroep, op 6 februari 1987 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België

(Zaak 42/87)

(87/C 73/04)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 februari 1987 beroep tegen het Koninkrijk België ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur J. Griesmar als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat het Koninkrijk België, door studenten-onderdanen van andere Lid-Staten dan België en het Groothertogdom Luxemburg, niet uit te zonderen van de categorie niet voor staatsfinanciering in aanmerking komende studenten, dat wil zeggen de studenten bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 2, onder k), van het koninklijk besluit van 21 juli 1982, zoals gewijzigd, die verzoeken om inschrijving in en toelating tot de lessen gegeven door een instelling voor niet-universitair hoger onderwijs die reeds het voor het beroepsonderwijs vastgesteld quotum van 2 % heeft bereikt, en zodoende naar nationaliteit te discrimineren, de verplichtingen niet nakomt die op hem rusten krachtens artikel 7 EEG-Verdrag en, in het bijzondere geval van kinderen van niet meer in België wonende of overleden migrerende werknemers, krachtens artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 ⁽¹⁾;

— het Koninkrijk België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderwijs, verstrekt in de Belgische instellingen voor niet-universitair hoger onderwijs, vormt beroepsonderwijs, waarvan de toegangsvoorwaarden binnen de werkingssfeer van het EEG-Verdrag vallen.

De betrokken Belgische regeling

— leidt (in zoverre zij betrekking heeft op studenten-onderdanen van een andere Lid-Staat dan België, die zelfstandig naar dat land zijn gekomen om er in een instelling voor niet-universitair hoger onderwijs een beroepsopleiding te ontvangen of hun beroepsopleiding te vervolmaken) tot discriminatie van bepaalde van deze studenten (namelijk degenen die niet voor financiering in aanmerking komen en aan wie inschrijving wordt geweigerd in een instelling die het quotum van 2 % heeft bereikt) en levert derhalve schending van artikel 7 EEG-Verdrag op;

— miskent bovendien (in zoverre zij betrekking heeft op studenten-kinderen van migrerende werknemers die in België tewerkgesteld zijn geweest doch er niet langer wonen) het bepaalde in artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 1612/68.

Beroep, op 17 februari 1987 ingesteld door E. Lucas tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 47/87)

(87/C 73/05)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 februari 1987 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door E. Lucas, te Tervuren (België), vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie kiezende te Luxemburg ten kantore van V. Biel, rue des Glacis 18a.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. het beroep ontvankelijk te verklaren;
2. de Commissie te verzoeken, het persoonsdossier over te leggen;
3. het stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van haar klacht nietig te verklaren;
4. voor recht te verklaren, dat verzoekster als aangeworven is te beschouwen;
5. bijgevolg vast te stellen, dat artikel 46 Ambtenarenstatuut niet toepasselijk is;
6. de zaak ter uitvoering van het te wijzen arrest terug te verwijzen naar het tot aanstelling bevoegde gezag;
7. de Commissie in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De indeling van verzoekster in rang LA 7, salaristrap 1, vormt een miskening van de artikelen 45 en 46 alsmede van de artikelen 29 tot en met 32 Ambtenarenstatuut.

Volgens artikel 45, lid 2, kan de overgang van de ene categorie naar de andere alleen plaatsvinden na een vergelijkend onderzoek; het sluit de overgang door middel van bevordering derhalve zonder meer uit en beoogt daarmee te verhinderen, dat de regels van artikel 46 betreffende anciënniteit en salaristrapindeling automatisch toepassing vinden. In casu is verzoekster overgegaan van B 3 naar LA 7, wat per definitie niet mogelijk is bij wege van „bevordering”. Er kan dus slechts sprake zijn van

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 18. 10. 1968, blz. 2.